

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ САДІВНИЦТВА
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ**

**МАТЕРІАЛИ X ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МЕНЕДЖМЕНТ ХХІ СТОЛІТТЯ:
ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ**

**Умань
22 жовтня 2020 р.**

*Рекомендовано до друку
вченою радою факультету менеджменту
Уманського національного університету садівництва
(протокол № 2 від 15 жовтня 2020 р.)*

Редакційна колегія:

ВЕРНЮК Н.О.	–	к.е.н., доцент, декан факультету менеджменту;
НОВАК І.М.	–	д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту;
ТРАНЧЕНКО Л.В.	–	д.е.н., професор, завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи;
ПЕТРЕНКО Н.О.	–	д.е.н., професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування;
КОМІСАРЕНКО Н.О.	–	к.пед.н., доцент, завідувач кафедри української та іноземних мов;
МАШКОВСЬКА Л.В.	–	к.ю.н., доцент, завідувач кафедри соціально-гуманітарних і правових дисциплін;
КАРИЧКОВСЬКА С.П.	–	к.пед.н., доцент, заступник декана факультету менеджменту з наукової роботи.

Менеджмент XXI століття: проблеми і перспективи: матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції, 22 жовтня 2020 р. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2020. - 270 с.

Збірник містить доповіді, розглянуті на X Всеукраїнській науково-практичній конференції «Менеджмент XXI століття: проблеми і перспективи». У наукових матеріалах висвітлюються проблемні питання розвитку теорії та практики менеджменту в глобальному конкурентному середовищі.

Матеріали конференції розраховані на наукових співробітників, викладачів, аспірантів, студентів та фахівців у сфері менеджменту, економіки, фінансів, обліку та аудиту, маркетингу, туризму, готельно-ресторанної справи та гуманітарних дисциплін.

За достовірність інформації відповідальність несуть автори публікацій.

Чукіна І. В., Жора А. С. РОЛЬ КЕРІВНИКА В УПРАВЛІННІ ОРГАНІЗАЦІЄЮ.....	87
Шкільний О. О. СТРАТЕГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	89
Шкільний О. О., Недзвецький М. В. УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ В КОНТЕКСТІ АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	91
СЕКЦІЯ 2. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ СТРАТЕГІЙ КРАЇН З ДИНАМІЧНИМИ ЕКОНОМІКАМИ	
Гуменюк А. В., Нипка Т. В. НОВІ ПРІОРИТЕТИ МІЖНАРОДНОЇ МАРКЕТИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО.....	94
Длугоборська Л. В. СУЧАСНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ В УКРАЇНІ ДЛЯ РОЗВИТКУ САДІВНИЦТВА.....	97
Клименко Л. В. ТРАЄКТОРІЇ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	101
Клименко Л. В., Дума В. А. ФУНКЦІОНАЛЬНА СКЛАДОВА МЕНЕДЖМЕНТУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	107
Клименко Л. В., Недзвецький М. В. АНТИКРИЗОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ: СТРАТЕГІЯ ЗОВНІШНЬОТОРІВЕЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ	109
Мельничук Ю. М. ЗНАЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ В СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	112
Пітель Н. Я. ОСНОВНІ ДЕСТРУКТИВНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ЕКСПОРТУ.....	115
Пітель Н. Я., Бодаш В. В. ПОСИЛЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ АПК НА МІЖНАРОДНИХ РИНКАХ.....	119
Пітель Н. Я., Черниченко О. В. ПРОБЛЕМА ВРАХУВАННЯ РИЗИКІВ У ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АПК.....	121
Пітель Н. Я., Шкіндер О. Р. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ АПК.....	125

Список використаних джерел:

1. Єрмаков О.Ю. Христенко Г.М. Інноваційний розвиток зерновиробництва в сільськогосподарських підприємствах: монографія. Ніжин: Видавець ПП Лисенко М.М., 2011, 196 с.
2. Зовнішньоекономічна діяльність 2019 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/express/expr2019>
3. Кваша С. М., Власов В. І. Зміни у тенденціях глобальної торгівлі в напрямках регіональної інтеграції. Економіка АПК. 2015, № 7, С. 133-142.
4. Котиш О.М. Стрижак К.А. Аналіз світового досвіду сприяння експортній діяльності. *Бізнес Інформ*. 2020, №10. С. 74-80.
5. Яремко Л.А. Зовнішньоторговельні загрози регіонального розвитку. Вісник Львівської комерційної академії /Ред. кол. Г.І. Башнянин, В.В. Апопій, О.Д. Вовчак та ін. Львів: вид-во ЛКА, 2011, Вип 37. С. 76-81.

ЗНАЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ В СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

Мельничук Ю. М.

к.е.н., доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Регіональне управління може бути відоме як процес, за допомогою якого виклики та регіональні проблеми розпізнаються в діяльності регіональних менеджерів, і приймаються рішення для вирішення цих проблем та обмежень або з метою регіонального розвитку. Невідповідність у забезпеченні товарами та послугами турбує різних прихильників регіонального розвитку. Серед питань, які потребують вирішення регіональними ініціативами та політикою, є доступність та рівень мобільності між міським та сільським населенням. Незважаючи на багатство людських і природних ресурсів, наприклад, Іран все ще страждає від високого рівня нерівності та бідності, і є однією з країн, що розвиваються, де все ще існують значні відмінності між регіонами. Хоча бідність зменшилась у містах, у сільській місцевості зростають бідність, безробіття та нерівність. Такі регіони все більше маргіналізуються від національного розвитку. Тому вже більше двох десятиліть розробники політики, планувальники та експерти зосереджуються на просторовому плануванні та плануванні землекористування, економічному розвитку та політиці зростання як засобу для подолання бідності та мінімізації нерівності між регіонами. Знання просторової організації регіону та факторів, що спричиняють регіональну нерівність, може призвести до розуміння політики, необхідної для розвитку регіону. У цьому дослідженні можливості та обмеження в Ірані були виявлені шляхом вивчення просторової організації цього регіону. Після розгляду факторів, що лежать в основі дисбалансів, пропонуються пропозиції щодо того, як ці дисбаланси можна зменшити.

Регіональний дисбаланс або регіональна нерівність є однією з основних проблем для тих, хто формує політику у багатьох частинах світу, отже, для тих, хто формує політику, зменшення регіональної нерівності може бути частиною більш загальної соціальної мети щодо зменшення загальної нерівності, зокрема нерівності між людьми [1]. Проблеми, що включають розподіл доходів та економічні можливості та діяльність як на національному, так і на міжнародному рівнях, продовжуються, незважаючи на глобалізацію та подальше економічне зростання протягом семи десятиліть після закінчення Другої світової війни. Незважаючи на загальний ріст у всьому світі, нерівність все ще існує, причому багато районів у слаборозвинених країнах все ще страждають від регіональних дисбалансів [2]. Існує ряд перспектив регіонального планування, таких як теорія полюса зростання Перру, яка передбачає що розвиток не є рівномірним або збалансованим у цілому регіоні, але має тенденцію до скупчення у центральній зоні або полюсі. Прихильник цієї теорії вважав, що макроінвестиції у великих міських районах спричиняють зростання центральних районів. На відміну від теорії полюсів росту, Фрідман розділяє просторову систему на середовище-центр, визначаючи розвиток як розривний та винахідливий процес. Центральні райони вважаються організованими системами з високою здатністю до розвитку, тоді як екологічні зони - це підсистеми з будь-яким розвитком, який визначається центральними районами і залежить від них. Іншими словами, в цій теорії центр розглядається як центр розвитку. Регіональні диспропорції можуть породжувати перерозподільні конфлікти, які витісняють належний уряд, але регіональні та внутрішньорегіональні диспропорції часто зумовлені процесами, які знаходяться поза межами відповідальності та контролю окремих регіонів. Регіональні диспропорції можуть посилюватися інститутами належного управління (наприклад, фіскальна децентралізація) та політикою підвищення ефективності (наприклад, лібералізація торгівлі), в той час як вони можуть також посилюватися позитивними результатами в різних просторових масштабах, таких як процеси агломерації. Досвід регіонального розвитку в різних країнах різниться. Наприклад, у Південній Кореї проблеми регіонального розвитку включають міський односторонність, забуті сільські райони, міський та сільський дисбаланс, неконтрольована міграція до міських районів, концентрація ресурсів у деяких районах, проблеми зростання міст, стійка бідність, вихід багатонаціональних компаній, і новий колоніалізм. У Китаї деякі з питань регіонального розвитку включають більшу участь, необхідну під час процесів прийняття рішень на місцевому рівні планування, більшу регіональну автономію та проблеми в процесі розвитку завдяки міжнародним силам [3].

Також у Китаї існують регіональні відмінності у валовому внутрішньому продукті (ВВП) та реальному доході домогосподарств між міським та сільським населенням, а також просторові різниці у розподілі капіталу та ефективності виробництва та в людських ресурсах. У скандинавських країнах регіональний розвиток формувалася на тлі швидкого

промислового зростання в деяких містах [4]. Тоді як у Нідерландах існують сильні регіональні відмінності в продуктивності між промисловими містами, відомими портами та іншими регіонами. В Ірані економіка характеризується розвитком, який призвів до нерівномірної просторової структури економічної діяльності. Історію регіональних диспропорцій в Ірані можна простежити за національними планами розвитку. Сподівались, що Конституційна революція відкриє нову еру незалежності від великих держав, але ці надії закінчилися, коли згідно з англо-російською угодою 1907 р. Великобританія та Росія домовились розділити Іран на сфери впливу. розриви в процесі розвитку між провінціями та небажані наслідки, пов'язані з цим, змусили уряд звернути увагу на регіональні дисбаланси. Це призвело до створення виконавчих децентралізованих установ та прийняття рішень на місцях у провінціях, а також до масштабних інвестицій у полюси промислового та сільськогосподарського зростання в тих провінціях та регіонах, що мають достатні ресурси. Були розглянуті центральні провінції Тегеран, Ісфахан і Хорасан, а також провінції другого рангу Гілан і Керманшах. П'ята програма враховувала регіональні відмінності.

Нова політика регіонального розвитку приділяла більше уваги сільському господарству та інвестиціям у нерозвинені райони. Однак слід зазначити, що питання політики боротьби з регіональними розбіжностями в умовах крайньої централістичної системи не завжди був успішним.

Отже, управлінський апарат регіону має велике значення в світовій економіці і потребує постійного дослідження та вдосконалення. Новітні підходи до управління допомагають удосконалити процеси управління та покращити економічний клімат країни.

Список використаних джерел:

1. Корнієнко Т. О. Сучасний стан та ефективність функціонування сільськогосподарських підприємств регіону. *Економіка, фінанси, право*. 2017. № 11/2. С. 54–59.
2. Мельничук Ю. Н., Чвертко Л.А. Инвестиционно-инновационная деятельность в обеспечении устойчивого развития сельских территорий. *Актуальные проблемы инновационного развития агропромышленного комплекса Беларуси: Материалы X-й Международной научно-практической конф.*, г. Горки, 18–19 октября 2018 г.: редкол. И. В. Шафранская (гл. ред.) [и др.]. Ч. 2. Горки: Белорусская государственная сельскохозяйственная академия, 2018. С. 17-21.
3. Slatvinskyi, M., Melnychuk, Yu. Economic Security Governance and Financial Independence of Telecommunication Companies. *Problems of Infocommunications. Science and Technology: Proc. Int. Scient. and Pract. Conf.*, 2019. №2. С. 133–138.
4. Melnychuk, Yu. M., Shkolenko, O.B., Gumeniuk, A.V., Melnik, V.V. Bank deposit as a direction of investment activity's activation of insurers in life insurance. *Financial and credit activity: problems of theory and practice*, 2018. №4(27). 41-48.